

Nr 566

Av fröken **Höjer m. fl.**, om utredning av frågan om en förbättring av äldre tjänste- och familjepensioner utan avvaktan på resultatet av 1951 års pensionsutredning.

De spörsmål som 1951 års pensionsutredning har till uppgift att utreda, nämligen frågan om den statliga personalpensioneringen och därmed sammanhängande frågor, var redan vid utredningens tillsättande sedan länge aktuella. Chefen för civildepartementet meddelade också i utredningsdirektiven att utredningen borde komma till stånd, trots att ställning ännu inte tagits till frågan om införandet av en allmän pensionsförsäkring.

Pensionsutredningen har nu arbetat under fem års tid, men ännu har den inte avgivit något betänkande. I arbetsberättelsen för år 1954 stälde utredningen i utsikt framläggandet av ett principbetänkande under 1955. Något sådant kom emellertid icke. I berättelsen för år 1955 meddelade utredningen att man kan räkna med att förutsättningar skall finnas för att principbetänkandet skall kunna avgivas under år 1956. Utredningen motiverar tidsutdräkten med det ovissa läge som frågan om en allmän pensionsförsäkring befinner sig i.

Genom att det här endast är tal om ett principbetänkande kan man med skäl förmoda att den reella lösningen av de frågekomplex som ingår i utredningens arbetsuppgifter icke kan komma till stånd ännu på flera år. Detta förhållande ter sig föga hoppningivande för de statspensionärer som i flera år fått finna sig i att praktiskt taget varje förslag till förbättring för deras del avvisats med hänsyn till att pensionsutredningen har ifrågavarande spörsmål under beredning.

Undertecknade motionärer, som är av den uppfattningen att utredning och handläggning av pensionsfrågor bör bedrivas med största möjliga skyndsamt, finner det berättigat att statspensionärerna framför klagomål över tidsutdräkten i utredningsarbetet om statstjänstemännens pensionering. Framför allt ter det sig orimligt att frågor som berör förbättringar av äldre pensionärers förhållanden skall tänjas ut i tiden på det sätt som skett genom 1951 års pensionsutredning. Utredningen har här till uppgift att principiellt belysa en sådan förbättring ehuru det icke ankommer på utredningen att utarbeta några förslag i fråga om en reglering.

Det problem vi här anser oss böra upptaga till behandling gäller de äldre tjänste- och familjepensioner som ligger kvar på en lägre nivå efter den tjänsteförteckningsrevision med lönegradsupplyttningar som genomfördes från år 1951 och senare. En rättvis justering av tjänste- och familjepensionerna behöver icke nödvändigtvis avvakta en principiell utredning om den

statliga pensioneringen. Den välvilliga behandling som statspensionärerna år 1947 rönt från arbetsgivarens—statens sida men som senare icke fullföljts, kan här förordas. Avsteget från handlingssättet år 1947 har enligt vår mening med rätta upprört pensionärerna.

I direktiven till 1951 års pensionsutredning anför civilministern att det med anledning av utredningsuppdragets omfattning synes böra övervägas i vilken mån uppdraget kan fullgöras genom successivt avlämnande av förslag i olika ämnen. Möjligheten till att utföra arbetet etappvis har sålunda stått öppen för utredningen, men man har icke velat begagna sig härav.

Vid riksdagsbehandlingen år 1953 av denna fråga uttalade statsutskottet att pensionsutredningen i sitt undersökningsarbete i görligaste mån skulle ge prioritet åt densamma. Därmed är även statsutskottets intresse dokumenterat för att en reglering av de äldre tjänste- och familjepensionärernas villkor snabbt skall komma till stånd.

Då frågan om en reglering av äldre tjänste- och familjepensioner i samband med lönegradsuppflyttningarna år 1951 och senare icke kunnat komma till stånd, genom att 1951 års pensionsutredning ansett sig böra behandla den samtidigt med andra statspensionsproblem, synes det oss, då frågan med nuvarande utredningstakt sannolikt icke får sin lösning än på flera år, vara angeläget att frågekomplexet görs till föremål för en särskild utredning, vilken bör bedriva sitt arbete skyndsamt.

Med hänvisning till vad som ovan sagts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om att frågan om en förbättring av äldre tjänste- och familjepensioner bryts ut ur 1951 års pensionsutredning och görs till föremål för en särskild utredning, vilken bör bedriva sitt arbete så skyndsamt att ett förslag till reglering av äldre tjänste- och familjepensioner kan underställas 1957 års riksdag för prövning.

Stockholm den 26 januari 1956

Gerda Höjer

Eric Nelander

John G. Löfroth

Margit Vinge